AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh. Seite 7r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

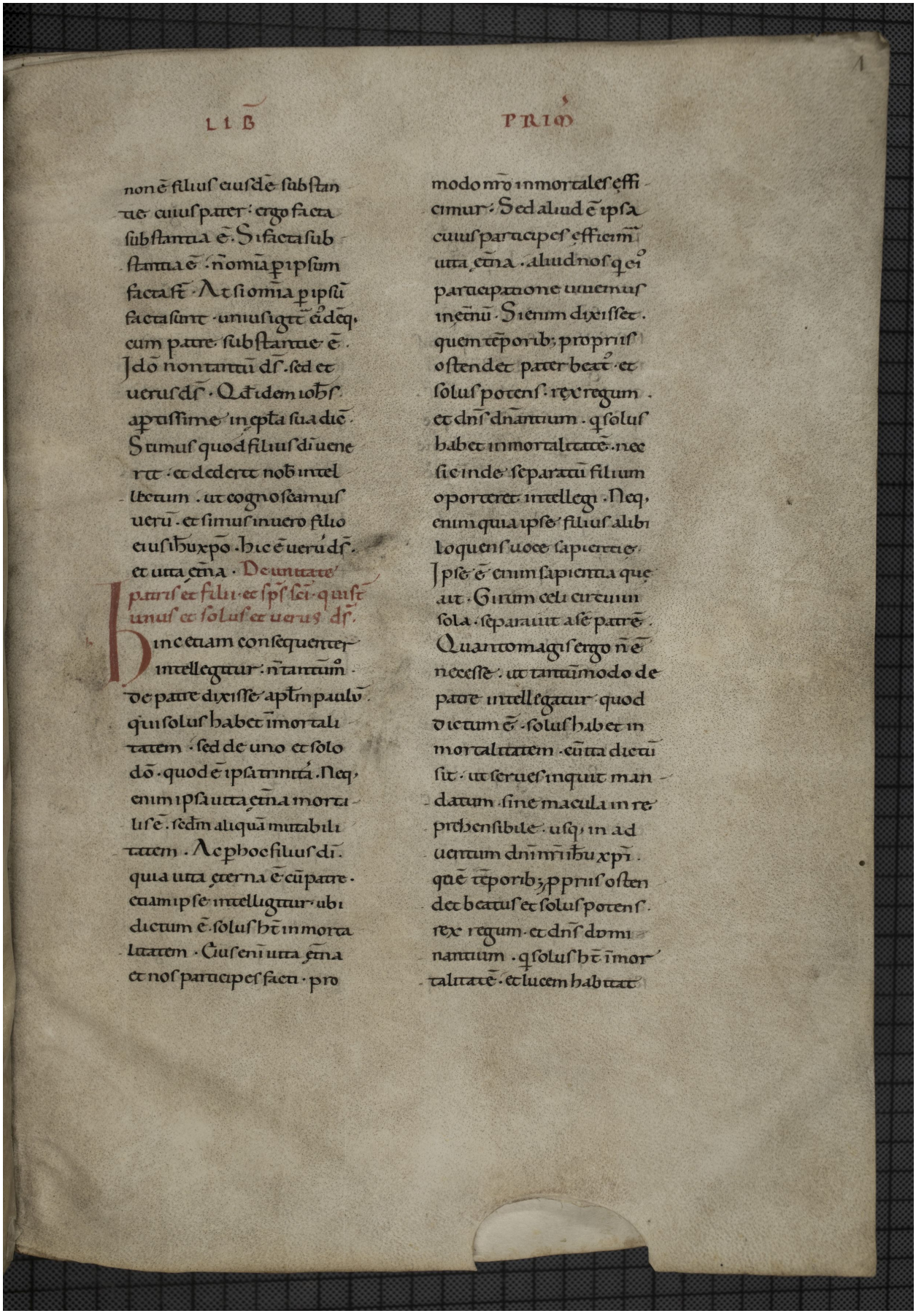

non ē filius eius dē substan
tie cuius pater: ergo facta
substantia ē. Si facta sub
stantia ē. nō omīa ꝑ ipsum
facta st̄. At si omīa ꝑ ipsū
facta sunt. unius igit̄ eiusdēq;
cum patre substantie ē.
Idō non tantū ds̄. sed et
uerus ds̄. Qđ idem iohs̄
aptissime in epla sua dic̄.
Scimus quod filius dī uene
rit. et dederit nob̄ intel
lectum. ut cognoscamus
uerū. et simus in uero filio
eius ihu xpo. hic ē uerū ds̄.
et uita ęt̄na. De unitate
patris et filii. et sp̄s sc̄i. qui st̄
unus et solus et uerus ds̄.
Hinc etiam consequenter
intellegitur: nō tantūm
de patre dixisse aplm paulū.
qui solus habet īmortali
tatem. sed de uno et solo
dō. quod ē ipsa trinitā. Neq;
enim ipsa uita ęt̄na morta
lis ē. sedm aliquā mutabili
tatem. Ac ꝑ hoc filius dī.
quia uita ęterna ē cū patre.
etiam ipse intelligitur. ubi
dictum ē. solus ht̄ in morta
litatem. Cius enī uita ęt̄na
et nos participes facti. pro

modo nr̄o inmortales effi
cimur. Sed aliud ē ipsa
cuius participes efficim̄
uita ęt̄na. aliud nos q eius
participatione uiuemus
in ęt̄nū. Si enim dixisset.
quem tēporib; propriis
ostendet pater beat̄. et
solus potens. rex regum.
et dn̄s dn̄antium. q solus
habet inmortalitatē. nec
sic inde separatū filium
oporteret intellegi. Neq;
enim quia ipse filius alibi
loquens uoce sapientie.
Ipse ē enim sapientia que
ait. Girum celi circuiui
sola. separauit a se patrē.
Quanto magis ergo nō ē
necesse. ut tantūmodo de
patre intellegatur. quod
dictum ē. solus habet in
mortalitatem. cū ita dictū
sit. ut serues inquit man
datum. sine macula in re
prehensibile. usq; in ad
uentum dn̄i nr̄i ihu xpi.
quē tēporib; ꝓpriis osten
det beatus et solus potens.
rex regum. et dn̄s domi
nantium. q solus ht̄ īmor
talitatē. et lucem habitat